

מ"ת 35505/07 - מדינת ישראל נגד איתמר כהן

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט דוד חסין, נשיא

מ"ת 15-07-35505
03 אוגוסט 2015

ה המבקש: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז נועה עזרא
מפרקליות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד:

המשיב: איתמר כהן (עוצר) ע"י ב"כ עוז ארנון איתן

נגד:

המשיב:

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

רקע

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו חבלה חמורה בנסיבות חמירות, עבירה לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(2) ובצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), וכן איומים, עבירה לפי סעיף 192 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום שבת, 4.7.2015, החל מהשעה 14:00 ואילך, שהו המתلون ובני משפחתו במלון "גני ירושלים". בסמוך לשעה 17:00, המשיב (איתמר כהן), נעם אלימלך, יצחק בן עמי, ישראל עבידי, ופלוני (קטין) שהו במקום, יחד עם שלושה אנשים נוספים שזיהו אותם אינה ידועה לבקשת (להלן - **האחרים**), השתוללו וזרקו חפצים בבריכה. המתلون ביקש מאחד האחרים שייזהרו, כדי לא לפגוע בנתנו בת החמש שהשתתפה בבריכה באותה עת. בתגובה השיב الآخر: "מה אכפת לך, מי אתה בכלל?". לאחר שהמתلون השיב שהוא אביה של הילדה, אמר לו الآخر "בוא החוצה". המתلون יצא מהבריכה, עמד כשבעתו על ידו והחל לлечט לכיוון היציאה. המשיב והאחרים הלכו בעקבותיו, התנפלו עליו תוך שהם מקללים אותו, מאימים עליו באומרים שידקרו אותו, שירצחו אותו אם לא יעצוב את המקום, ש"יחכו לו בחוץ", שהוא "ימות פה היום", דחפו אותו, הכו אותו בפניו ובעטו בו.

בשלב זה, אשטו של המתلون, אשר הבחינה במתרחש, רצה לעבר המתلون ולקחה ממנו את הילדה. או אז, אחד מהמערדים רץ לעבר המתلون וחבט בו בחזקה בפניו, ליד אוזנו. כתוצאה לכך איבד המתلون את שיווי משקלו ונפל. בעודו שרוע על הרצפה, המשיב והאחרים בעטו במתلون בגופו ובראשו. נעם אלימלך אחץ בחף כלשהו והטיח אותו בחזקה בפניו של המתلون, יצחק בן עמי אחץ בחלק של רהייט מפלסטיק והיכה בו את המתلون, והמשיב והאחרים המשיכו לבעוט במתلون בעודו על הארץ, הכו אותו באגרופים וזרקו עליו כסאות. כתוצאה ממעשיו של המשיב והאחרים, נגרמו למתلون שבר באף, המתוימה מתחת לעין, חתר בלחין, שפ soaring בשפה העליונה, אודם ונפיחות מעל האוזן, שפחותים בגב והוא סבל מהקאות בלילה שלאחר האירוע.

4. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. בבקשת נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכואורה להוכחת המיחס למשיב. כן נטען, כי העבירות המיוחסות למשיב מקומות נגדו עילית מעצר לפי סעיף 21(א)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**), בגדירה קיימם יסוד סביר לחשש כי המשיב יסקק ביחסומו של אדם ואת בטיחון הציבור. בבקשת ציון, כי חומרת העבירות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען מבססota את המסקנה כי אין תחליף ראוי למעצרו של

עמוד 1

המשיב.

הדיון בבקשת

5. במסגרת הדיון בבקשת, ביקש בא כוחו של המשיב למקד את הטיעון בשאלת הראיות לכואורה, בהקשר לזהות המשיב.
6. ב"כ המבוקשת התייחסה לעדות המתلون, אשר מיהר הגיעו לתחנת המשטרה מיד לאחר האירוע, עודטרם קיבל טיפול רפואי. נוכח הנסיבות, נטען, הודיעו זו במשטרה הייתה קצרה ותמציתית, ונתנה אר את הרקע הכללי לאירוע. לאחר שקיבלו טיפול רפואי הגיע המתلون למסור גרסה נוספת, מפורטת יותר. בשלב זה נערך מסדר זהה התמונות בו זהה את המשיב. ב"כ המבוקשת צינה כי לא נערך מסדר זהה ח' נוכח חשש שהביע המתلون. נטען, כי זהה המשיב על-ידי המתلون מחזק בריאות נוספות, בהסבירו את מידת ביטחונו בזיהוי וכן את חלקו באירוע של כל אחד מהאנשים שהוא מצביע עליהם. ב"כ המבוקשת צינה עוד, כי המתلون סירב להסביר לשאלות הסגנון (שנכח במסדר) בדבר היכרות מוקדמת ביןו למשיב, ואומרו: "**אני אשיב באמצעות עורך דין שלי**". ברם, מיד לאחר זהה נגבה מהמתلون הודעה מסודרת, בה שלל היכרות קודמת עם המשיב. כן צינה ב"כ המבוקשת כי למשיב יש קשר עולג, בהוסיפה כי כאשר המתلون נשאל על-כך בחקירותו, השיב כי בפוזיציה בה היה מצוי לא ראה את הקעקוע, ולשיטת ב"כ המבוקשת, הדבר מעיד על רצונו של המתلون לדין.
7. עוד טענה ב"כ המבוקשת, כי חיזוק נוסף לזהות המשיב על-ידי המתلون, יימצא לנו בכך שני אנשים, אשר זההו על-ידי המתلون ככאלה שתקפו אותו באירוע, זההו גם על-ידי אנשים נוספים - המצלם בבריכה (אדיר) ומוכר הarters (ליבון). לטענותה, בהינתן שאין היכרות קודמת בין עדים אלה לבין המתلون, יש לראות זו משקל רב, ولو רק לעצם יכולת זההו של המתلون לזהות את תוקפיו בשעת האירוע, חרף האלימות הקשה שהופעלתה נגדיו על-ידי מספר תוקפים.
8. ב"כ המבוקשת הוסיפה וטענה, כי קיימת ראייה נוספת הקשורה לזהות המשיב: גיסו של המתلون, גיל (להלן – גיל), אשר צפה באירוע וזהה את המשיב במסדר זהה תМОנות. לדבריה, מדובר בראיה חזקה נוכח העובדה שגיל עמד למרחק קטן מאוד מהמשיב. כן צינה ב"כ המבוקשת, כי גם גיל נשאל לעניין הקעקוע ותיאר כי אכן היה מעורב באירוע אדם עם קשר עולג, אולם הוא אינו בטוח כי מדובר במשיב. לשיטת ב"כ המבוקשת, תשובה זו מחזקת את אמינותו של העד אשר משתמש לדין ככל האפשר.
9. עוד טענה ב"כ המבוקשת, כי בנגדו לנאים האחרים בפרשא, המשיב לא שמר על זכות השתייה, אלא טען כי בזמן האירוע שהה בביתו, וכי בני משפחתו יכולים להעיד על כך. ב"כ המבוקשת צינה כי טענה זו נבדקה, בהפנotta לעדות אמו של המשיב בה אמרה כי היא בטוחה ב- 90 אחוז בכך שבנה היה בבית במשך כל השבת ביום 5.4.2015, אך לא בטוחה ב-100 אחוז. אביו של המשיב ציין כי בין השעות 15:00-18:30 היה בבית הכנסת, ומשכך הוא לא יכול להעיד שבזמן הרלונטיים לאירוע (שהתרחש בשעה 17:00) שהמשיב בבית, על אף שהheid כי לפני צאתו לבית הכנסת ראה את המשיב, וכן גם לאחר שזר. אחד מהחו של המשיב אמר לשוטר ששוחח עימו טלפונית, כי אינו מעוניין למסור עדות ולהסתבר, משום שהוא עובד בתחום האבטחה ולא רוצה להיות קשור לאחיו. ב"כ המבוקשת צינה כי "יש לך **משמעות לטעמו**" (עמוד 6 בשורה 14 לפרטוקול). גיסתו של המשיב העידה במשטרה, כי למיטב ידיעתה יש המשיב בחדרו בזמן הרלונטי, אך כאשר נשאלה היכן הייתה באותו שעתה, השיבה ששחתה במרפסת. בתשובה לשאלת אם היה באפשרות המשיב לצאת מהבית ולהזoor מבלי שתבחן בו, אמרה: "**ברור**".

10. באשר לעילת המutzer, נטען כי אין צורך להזכיר במילים על המסוכנות האינהרנטית והmobהקה של מי שיש לגבי ראיות לכואורה להשתפותו באירוע אלים וחמור זה. לטענתה, אף אם חלקו של המשיב קטן משל הנאים האחרים, עדין הוא ל乾坤 חלק ממשמעותו באירוע כאשר השותף בנסיבות, בדחיפות ובזריקת כסאות חלק מהאירוע ומכוח הביצוע בנסיבות. אשר לחופת מעצר, טענה ב"כ המבוקשת, כי חלופת מעצר לא תוכל לאין את המסוכנות של המשיב, משום שהחלופה המוצעת (בית הוריו של המשיב) היא המקום ממנו יצא לבצע את העבירה. ב"כ המבוקשת שללה הזמנת תסקירות מעצר מפני ש"עלילת המutzer היא כה עצמתית".

11. ב"כ המשיב טוען, מנגד, כי יש לשחרר את המשיב לחופת בית הוריו ללא צורך בתסקירות, בציינו כי מדובר בחולופת באיכות גבואה, כאשר אף ב"כ המבוקשת צינה כי אינה מטילה דופי באמינות הדברים שמסרוبني משפחתו במשטרת. ב"כ המשיב הוסיף בהקשר זה, כי ابوו של המשיב הינו נכה צה"ל ושוטר לשעבר, אמו מחנכת במוסד חינוכי, ואחיו משרת ביחידת מובחרת ומסוגת.

12. אשר ליזיהו של המשיב, כדי שהשתתף אף הוא באירוע התקיפה, נטען כי למשיב יש שני נתונים פיזיים המייחדים אותו מאנשים אחרים. הראשון, צבע שיערו הגינגי; השני, קעקוע שנמצא על גבו והתרפרש עד לצדיו השני. מאפיינים אלה, כך טוען, הם הדבר הראשון אותו זיכיר אדם המבוקש לזהות את המשיב. על רקע זה, התייחס ב"כ המשיב לעדות המתلون אשר לא הזכיר בהודעותיו במשטרת אדם ג'ינג'י עם קעקוע.

13. ב"כ המשיב קיבל גם ערך שסדר היזיהו נעשה בדרך של מסדר תמנונות ולא באמצעות מסדר זיהוי. אשר לטענת ב"כ המבוקשת בנוגע לחשותיו של המתلون, טוען כי היה ניתן לעירק את מסדר מאחורי מסך. גם אמרית המתلون במסדר היזיהו כי "פניו [של המשיב] מוכרות לי" מעלה סימני שאלה לגבי היזיהו, שכן המתلون יכול היה לומר כי המשיב הוא שתקף אותו. עוד קיבל ב"כ המשיב על ערך שבعة מסדר היזיהו סירב המתلون להשיב לשאלות הסגנון ללא עורך דין מטעמו, בעוד שהחוקר שנהכה במקום - אשר מתפקידו היה לאפשר את מיצוי הליך היזיהו - לא ביקש מהמתلون להשיב לשאלות האמורות. ב"כ המשיב המשיך טוען, כי גם בהודעת המתلون מיום 12.7.15 לא נאמר דבר על אודות אדם ג'ינג'י עם כתובות קעקוע על גבו. ב"כ המשיב סבור כי שעה שהבינה המשטרה את בעית היזיהו, החליטה לגבות מהמתلون הודעה נוספת. הודעה זו נגבהה ביום 13.7.2015, וגם בה הוא לא היה מסוגל לפרט באשר לחלקו של המשיב באירוע, כמו גם באשר לחלקים של האחרים.

14. ב"כ המשיב המשיך טוען כי בעדות רعيיתו של המתلون לא נאמר דבר על אודות אדם המזיכיר את המשיב.

15. בהתייחסו לעדותו של גיל, טוען ב"כ המשיב, כי ביום 14.7.15 ניתנה הודעה הראשונה של גיל, ובמסגרתה לא ניתן כל תיאור של אדם ג'ינג'י. גיל אף לא הזכיר אדם עם קעקוע על הגב אלא "**אחד שהיה לו קעקוע על הכתף**" (פרוטוקול הדיון בעמ' 10, בשורה 7). טוען, כי רק לאחר החלטת בית משפט השלום בירושלים, אשר הצבעה על חולשה בריאות המבוקשת, הובא גיל (ביום 16.7.15) למתן עדות נוספת, במסגרת נערך מסדר היזיהו המדבר. גם כאשר זיהה את המשיב, כך טוען, אמר גיל כי הוא "**חוושב שזה**" (שם, בשורה 21). מיד לאחר מכן הוכנס גיל לחקירה, והלה טוען, בגין דרישתו הקודמת, כי רמת היזיהו היא מוחלטת. באותה חקירה התבקש גיל לתאר את הקעקוע ותיירר אותו כך: "**משהו עגול עם כתוב שחור וקצת צבעוני**" (שם, בשורה 28). ב"כ המשיב ציין כי הוא לא יבקש ממրשו לחשוף את גבו, אולם העיר כי הוא עצמו ראה את הקעקוע ותיירר אותו כך **"יש כתוב מצד אחד בולט, אין שם צבע ואין כתוב שחור, אלא כתוב ירוק כהה, אין צבעוני בכלל לכל אורך הגב"** (שם, בשורות 29-31).

16. באשר לטענת האלibi, צוין כי המשיב טען מתחילה הדרך שבמהלך האירוע ישן בביתו וביקש מהמשטרה לבדוק את העניין עם הוריו. אשר לאמו של המשיב, זו הזמנה למtan עדות רק ביום 16.7.15, ומילא התכוונה בעודתה כי ביום האירוע שהה המשיב בביתו. גם האב העיד כי עזב ליציאתו לבית הכנסת ראה את המשיב ישן, אף ראה אותו ביום 18:30 כ汐ור. אשר לעודתה של גיסתו של המשיב, נתען כי הוטל דופי בדבריה באופן לא ראוי.

בקשר זה נתען כי ביתו של המשיב הוא בית קטן, ואילו יצא המשיבה מביתו ניתן היה להבחין בכך.

17. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי בהינתן המצב הראייתי בתיק, ויגלו הצער של המשיב, הנעדר עבר פלילי, קיימם קושי להחזיקו במעטר תקופה כה ארוכה. נוכח האמור, ביקש ב"כ המשיב להורות על שחרורו של המשיב מכלוי להמתין לחקירה מעצר. נתען, כי גם המבוקשת לא מטילה דופי באמונות בני משפחתו של המשיב, וכי כבר נקבע בפסקה כי העבודה שההורמים מגוננים אינה משליכה על יגולתם לפסקה.

18. בתגובה ב"כ המבוקשת לטענות ב"כ המשיב, ציינה כי מיד לאחר עדותם הראשונית של גיל נאלץ הוא לצאת לאירוע אישי, לפני שניתן היה לעורר מסדר זהה, וכי הדבר מתועד בנסיבות אשר נמצאים בתיק החקירה.

דין

19. בהתאם להוראות סעיף 21(ב) לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים בכתב האישום שהוגש נגדו, מותנה בקיומם של שני תנאים: **האחד** - עילת מעצר לפי סעיף 21(א) לחוק המעצרים; **והשני** - ראיותلقואורה להוכחת האשמה. מדובר בתנאים הכרחיים אך לא מספיקים. אף אם נתקיימו, יש להמשיך ולבדוק האם קיימת חלופת מעצר אשר תגשים את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם תהא פחותה.

20. כידוע, המבחן לקיומה של ראייה לכואורה הוא, האם "טיבה של הראייה - על רקע מכלול הראיות כולם המצוי בשלב זה - הוא צזה שקיים סיכוי סביר לכך שאוותה ראייה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראייה רגילה אשר על פיה, היא בלבד או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (15.4.1996); ראו גם: בש"פ 4180/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.2013)).當然, בבוא בית המשפט לישם מבחן זה, אין הוא נדרש לשאלת מהימנות הראיות ומשקלן (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, בפסקה 6 (26.2.1998)).

21. מכאן לעניינו. המחלוקת העיקרית - ולמעשה הבלעדית - בין הצדדים נסבה על זההו של המתלוון כאחד המשתתפים באירוע, שעל עצם התרחשותו כמתואר בכתב האישום אין מחלוקת בין הצדדים (לצורך הליך זה לפחות).

ראיות לכואורה

22. כזכור, האירוע התרחש ביום שבת, 4.7.2015. מעצרו של המשיב הtbody ביום 9.7.2015, במסגרת גל שני של מעצרים. בברירה, בה התרחש האירוע, לא הייתה מצלמה, אולם המשטרה בדקה את מצלמות האבטחה שהיו מחוץ לברירה. אין צורך להתעכב על סרטון האבטחה, נוכח טענת המבוקשת כי קשה לזהות את הדמויות שנצפו בסרטון. משכך, הראיות נגד המשיב מtabסוטות בעיקרן על זההו המשיב על-ידי המתלוון וגיל.

הודעותיו של המתלוון ומסדר הזיהוי

23. בעדות שמסר המתלוון במסמך לאחר האירוע הוא תיאר את התוקפים כך: "רובם היו שחומי עור, ואחד מהם יחסית לבן, אם אני רואה את חלקם אני יכול לזהותם" (הודעת המתלוון מיום 4.7.2015 בעמ' 2, בשורה

(50). בימים שלאחר מכן נערכו למתלוון מסדרי זהה, במסגרתם הוא זיהה את נעם אלימלך, ישראל עבורי, יצחק בן עמי ופלוני. ביום 12.7.2015, נערך למתלוון מסדר זהה נוסף נוסף במסגרתו הצבע על תമונתו של המשיב וצין כי "הפנים שלו מוכחות". במעמד מסדר זהה סייר המתלוון לעונות לשאלות הסגנור אשר נכח באותו מקום, לרבות לשאלה האם הוא מכיר את המשיב **"מקום האירוע ולאו דזוקא מהזירה"**. לאחר מכן, באותו יום נגבה עדות נוספת מהמתלוון, בה שאל האם הייתה לו היכרות מוקדמת עם האדם שזיהה במסדר. וכך השיב בשילוב. כאשר נשאל מה היה חלקו של המשיב באירוע, ציין המתלוון כי **"הוא נתן לי מכות דחיפות וקללות"**. יום לאחר מכן (13.7.15) נגבה עדות נוספת מהמתלוון, במהלך נסעה נשאל כיצד הוא מסביר את העובדה שבחקירותו הקודמת, ביום האירוע, אמר כי הוא לא זכר מה אירוע. וכך השיב המתלוון **"זה לא מה שאמרתי. קודם כל אמרתי את זה שהייתי אחראי האירוע והייתי נורא מבולבל"** (שם, עמ' 1 בשורה 13). החוקר המשיך ושאל **"זכורת אחראי זה?"**, והמתלוון הגיב **"לא זוכר אחראי זה, אלו דברים שראיתי. אולי באותו יום לא אמרתי"** (שם, בשורות 14-15).

הודעותיו של גיל ומסדר הזהה

24. בהודעתו מיום 14.7.2015 נשאל גיל על שراءה בבריכה ביום האירוע. מושאל האם יוכל לזיהות את התקופים, השיב כי יוכל לנסות, ואמר **"אני זוכר בחור שמנמן שחומ שאותו מוט ירוק והוא את [המתלוון]"**. כאשר נשאל האם ראה אנשים נוספים שהיכו את המתלוון, השיב **"לא זוכר פרטם מודיעקים. אני זוכר אחד שהיה לו קעקוע על הכתף והוא זرك כסאות לעבר [המתלוון] ובטע... והיה לו צפיפים, רזה, גובה 1.75 לערך"** (עמוד 1 בשורות 12-14 להודעתו במשטרה).

במסדר זהה התמונות שנערכו לגיל, ביום 16.7.2015, הוא הצבע על תമונת המשיב, ואמר כי **"אני חושב שהוא"**. הסגנור שזכה במסדר הזהה שאל את גיל מאייזה מרחק ראה את החשוד, וgil השיב **"פנים מול פנים כמו שאני רואה אותו"**. בהמשך אותו יום נגבה עדות נוספת נוספת שעה שכלום דומים וגינגים, והלה השיב: **"אני מזיהה את הפנים שלו הוא היה דזוקא את המשיב מתוך התמונות שעשו שכלום דומים וגינגים, והוא אמר בקשר לנושא מה זיהה מזיהה את המשיב בקטטה []. אני רأיתי אותו פנים מול פנים ממש מקרוב זורק משטול, הוא זرك על [המתלוון] כסאות והוא בעט בו. אותו עצמו אני זוכר הוא היה בלי חולצה, אני זוכר מישחו עם קעקוע אבל לא ידע אם זה הבוחר הזה או לא. אני רأיתי קעקוע בכ��ף אחורית אני לא ידע להגיד איזה צד..."**. כאשר נשאלgil על-ידי החוקר האם הבוחר עם הקעקוע אותו הזיכר בעדותו הקודמת (יום 14.7.15) הוא הבוחר אותו זיהה היום, השיבgil: **"אני לא ידע להגיד. רأיתי את הגב והיתה שם מהומה. אני רأיתי את הבוחר ובוואדות הוא היה בתקיפה. את הקעקוע רأיתי מאחורה. אם אני רואה את הקעקוע של אותו בחור אני אדע אם זה הוא או לא הוא"**.gil התבקש לתאר את הקעקוע: **"אני לא זוכר תיאור מיוחד. שהוא עגול כתוב בחור עם קצת צבעוני. אם אני רואה בוואדות אני אוכל לזהות"**. בהמשך אמר: **"...ישר שראיתי אותו [במסדר התמונות] לא לך לי זמן אפילו לזהות אותו... ואני בטוח במאה אחוז שהוא השתף"**.

הודעותיהם של המצליל ופקיד הקבלה ומסדרי הזהה

25. במהלך מסדר זהה התמונות שנערכו למצליל, אדר, ולפקיד הקבלה, ליבון, ביום 14.7.2015, לא זיהו השניהם את המשיב. עם זאת, המצליל זיהה את נעם אלימלך, ולפקיד הקבלה זיהה את יצחק בן עמי וישראל עבורי.

טענת האליבי

26. בחקירהו ביום 10.7.2015, טען המשיב **"טענת אליבי"**, לפיה בשעת האירוע שהה בביתו עם משפחתו, יצא

לסיבוב בערב בשעה 22:30. בחקירהתו ביום 13.7.2015 אמר המשיב "אין לי חברים". אימנו של המשיב מסרה עדותה ביום 15.7.15. לשאלת החוקר, היכן הייתה ביום שבת 4.7.15 בסביבות השעה 17:00, השיבה: "השעה 13:00 לערך ועד השעה 17:00 או 17:30 לערך ישנתי בבית וראיתי את איתמר בmittah כי התפלאתה שהוא היה בבית כי הוא כל הזמן יוצא. הוא היה בmittah ואמר שמשעטם לו ואחר כך בעלי, מאיר, חזר מבית הכנסת וישבנו לאכול סעודה שלישי בערך בשעה 19:00-18:30 והוא הסעודה הוא יצא מהבית". בעדotta ציינה האם כי בדרך כלל המשיב יוצא עם חברים, וכך גם אמר לה שעשה לאחר הסעודה. כאשר נשאלת האם יש לה משהו להוסיף, השיבה: "כן, אני לא זוכרת שמה שמספרתי באיזו שבת זה היה. יש לי קצת בלבול. 90 אחוז אני חושבת שמדובר בשבת לפני שבועיים".

יעיר כי כאשר נשאל המשיב (בחקירהתו מיום 13.7.15) על הסתרה בין דבריו, לפיהם אין לו חברים, לבין דבריה של אמו כי יש לו חברים, אמר המשיב: "לא ידוע מה היא אומרת... אני לא יצאתי עם חברים הייתי בבית... תבאי את כל האחים שלי ונראה מה יגידו" (שם, בעמוד 3, שורה 26, ובעמוד 4, שורות 82-80).

27. אביו של המשיב אמר בעדותו (ימים 16.7.15) כי בשעה 15:00, עת התעורר משנת הצהרים, ראה את המשיב יישן בחדרו, ולאחר מכן הלך לבית הכנסת. כאשר שב מבית הכנסת, בשעה 18:30, המשיב היה בבית ער, ויצא מהבית רק בשעה 20:00.

28. גיטתו של המשיב, מסרה עדות ביום 16.7.15. היא סיפרה כי ביום האירוע היה ובעל שהו במרפסת והמשיב ישן. לדבריה, הם העירו אותו ל"סעודת שלישי" בסביבות השעה 19:00-18:30 והוא היה איתם עד צאת השבת. בעדotta אמרה כי לפי מה שראתה, המשיב לא יצא מהבית. כאשר נשאלת האם יכול להיות כי בזמן שהייתה במרפסת או במקום אחר המשיב יצא וחזר, השיבה: "ברור".

29. על פי מזכיר מיום 16.7.2015, אחד מהחברים נזכר יום קודם לכן בפגיעה חבלני ושהה באשפוז בבית החולים. משומך לכך לא יכול היה להגיע למסירת עדות. אך נוסף סירב הגיע למסור עדות, שכן לדבריו חשש להסתבר. כאשר החקירה הסבירה לו כי הוא אינו נחקר תחת זהירותה, אלא מוסר עדות, והדבר לא יכול להזיק לו, השיב האח "בתוקף" כי אינו מעוניין משומך שהוא עובד בתחום האבטחה ולא רוצה להיות קשור לאחיו.

הכרעה

30. נוכח סקירת הראיות בענייננו, כמתואר לעיל, סבורני כי קמה תשתיית לביסוס ראיות לכואלה להוכחת העבירות המוחוסות למשיב. הראייה המרכזית בענייננו היא זהה המשיב על-ידי גיל, אשר טען כי זהה אותו מරחיק קטן "פנים מול פנים". לא ראייתי לקבל בהקשר זה את טענת המשיב, לפייה העובדה שגיל לא צין בהודעתו הראשונה כי אחד מהתוקפים היה ג'ינג'י, מכרסמת במשקל שיש לייחס לזהותו. עדותם של גיל לאחר מסדר הזהה הייתה הייתה סדרה וברורה. אשר לטענות הנוגעות לקעקוע על גבו של המשיב, הרי שמאלכתילה לא ייחס גיל את הקעקוע למשיב. עיר בהקשר זה כי לא ניתן הסבר מספק על-ידי ב"כ המבקש מדויק לא תועד הקעקוע שעל גבו של המשיב, דבר שהוא יכול לשפוך אוור נסוף על המקורה. עם זאת, בהינתן כי גיל זהה את פניו של המשיב, אין במחדל זה כדי כרשם ממשי בראיות.

כאמור לעיל, לזהוי של גיל מצטרף גם לזהוי של המשיב על-ידי המתלוון. סבורני כי משקלו של זהה זו פחות מהמשקל שיש לייחס לזהוי שנעשה על-ידי גיל. זאת הן משומם תגובתו הראשונית של המתלוון לתמונה - "פנוי מוכרות", הן משומם שסירב לענות לשאלות הסנגור אשר נכח במסדר הזהוי. עם זאת, בעדotta שנגבתה לאחר מסדר הזהוי, צין המתלוון כי הוא בטוח בזהוי המשיב. חיזוק נוסף לתקוף הזהוי שנעשה על-ידי המתלוון נמצא לנו

בכך כי המתלון זיהה שני נאשמים נוספים, אשר זיהו גם על-ידי המציג ופקיד הקבלה.

31. ב"כ המשיב ביקש להפחית מערך של מסדר הזיהוי, נוכח העובדה כי המסדר געשה באמצעות תמונות, שעה שניית היה לבצע מסדר חי. לצורך הדיון מוכן אני לקבל טענה זו, אלא שצירוף הראיות הנוגעות לזיהוי המשיב משתלבות זו בזו, באופן שיש בהן כדי לבסס קיומן של ראיות לכואורה, כנדרש בהליך זה לפי **הלכת זאהה**.

32. באשר לטענת האלibi. הצד השווה לעדויות משפחתו של המתלון היא העובדה כי אף אחד מבני המשפחה לא יכול היה להעיד בביטחון כי ראה את המשיב בשעות הרלוונטיות לאירוע. האם ציינה כי הוא שהה בבית אך לא הייתה בטוחה כי מדובר ביום האירוע. אביו של המשיב ראה אותו בשעה 15:00 ולאחר מכן בשעה 18:30, ואילו גיסתו של המשיב ציינה כי המשיב ישן, אולם יכול היה לצאת מהבית מבלי שהבחינה בcourt. המשמעות היא כי בשעות הרלוונטיות לאירוע איש לא יכול היה לדעת האם המשיב מצוי היה בביתו או שמא שהה בביתו עד סמוך לשעת האירוע, השתתף באירוע, ושב לביתו.

33. כללו של דבר: באתי, כאמור, למסקנה כי קמה תשתיית ראייתית לכואורת להוכחת המិוחס למשיב בכתב האישום.

עלית מעצר וחלופה

34. אין חולק כי האירוע מושא כתוב האישום היה אירוע אלים וחרור, שהታפין באכזריות, ובתור שכזה הקים עילית מעצר בגין מסוכנות. התוקפים hicou את המתלון בעקבות הערה שהעיר להם, כל זאת כאשר בשלב הראשון אחז את בטו בידו. אלימות מתפרצת שכזו, אשר למרבה הצער פשתה במקומותינו, מעידה על מסוכנותו הרבה של העושה. ברם, אף אם נמצא כי קיימות ראיות לכואורה וועלית מעצר, מצווה אותנו חוק המעצרים לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגועתה בחירותו של הנאשם פחותה.

35. בעניינו שני הצדדים שללו עירication תסקير מעצר, כל אחד מטעמו שלו. לאחרונה קבע כבוד השופט עמידת כי "تسקיר מעצר, שנועד להיות כליCSI ידי בית המשפט, אינו בבחינת **تسקיר-חוובה**" (בבש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (11.1.2015)). במקביל, נקבע כי קיימים מקרים ביןים, בהם עולה השאלה האם "נוכחנסיבות המעשה והעשה" ניתן להסתפק בחלופה מעצר, ראוי להפעיל את שירות המבחן (שם, פסקה 9). סבורני כי המקרה שבפני נמנה על אותם "מקרים ביןים", ומスクיך יש להורות על עירication תסקיר מעצר.

36. סבורני כי נוכח קיומן של ראיות לכואורה, וכן נוכח המסוכנות הנשקפת מהמעשים המិוחסים למשיב, יש להורות על עירication תסקיר מעצר, בטרם תיבחן האפשרות לשחררו לחלופה. נוכח האמור אני מורה כללהן:

א. בהינתן כי המשיב הוא בגדר בגיר-קטין, שמלאו לו 18 שנים ויום אחד במועד האירוע, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו בתוך 10 ימים, ולא יותר מיום 9.8.2015.

ב. לאחר הגשת התסקיר יתקיים דיון בשאלת השחרור לחלופה ביום 10.8.2015 בשעה 10:00 בפני שופט תורן.

ג. המשיב ימשיך לשוחות במעצר עד להחלטה אחרת.

ד. שב"ס יdag להבאת המשיב לדין בפני שופט תורן באותו יום.

המצוירות תמציא החלטה זו בדחיפות לשירות המבחן ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ד באב התשע"ה, 30.7.2015, במעמד הצדדים.

